

tilsigtes med dette Lovforslag. Det er af den ærede Ordfører for Flertallet (Jørgen Pedersen) udtalt, at Flertallet tilraader Lovforslagets Gennemførelse i uforandret Skikkelse, endskønt man i dette Flertal ikke er ganske enig i den Form, Lovforslaget har faaet, men kunde ønske en anden og bedre Fordeling. Naar den ærede Ordfører tilraadede at vedtage Lovforslaget uforandret, var det, fordi han mente, det var nødvendigt at gennemføre det saa hurtigt som muligt. Uagtet der er Trang til et Dyrtidstillæg, kan jeg dog ikke indrømme, at det er nødvendigt at gaa frem med saa stort Hastværk, at ikke Sagen kunde sendes ned igen til Folketinget, for at der kunde blive vedtaget en eller anden ønskelig Ændring deri. Og det Mindrelal, jeg tilhører, finder, at det er særdeles hensigtsmæssigt og i Overensstemmelse med Retfærdigheden, at der foretages i det mindste een Ændring — en Ændring, som gaar ud paa at komme dem til Hjælp, som særlig lider under Dyrtiden. Det er jo ikke et Løntillæg, det her drejer sig om; ved Tildelingen af Løntillæg maa de, der udfører samme Arbejde, have samme Tillæg. Men her er Tale om et Dyrtidstillæg; og der er jo ikke Tvivl om, at Dyrtiden rammer i højere Grad de Familier, der har Børn, end de Personer, der kun har sig selv at sørge for. Det er sagt, at naar Lovforslaget fremtræder i den foreliggende Form med et Dyrtidstillæg af 600 Kr. til de gifte og af 400 Kr. til de ugifte, er det Frugten af et Samarbejde mellem Finansministeren og Repræsentanterne for Organisationerne. Det er imidlertid ikke alle de Embeds- og Tjenestemænd, der omhandles i dette Lovforslag, som har været repræsenterede under disse Forhandlinger. Det kan naturligvis være meget behageligt at være i Overensstemmelse med Lederne af disse Organisationer, men det Forhold, vi staar overfor, bliver da i Virkeligheden dette, at Lovgivningsmagten bliver en underordnet Faktor, hvorimod det er Lederne af Organisationerne, som i Forbindelse med Ministeren afgør, hvad der skal staa i Loven. Og det er muligt, at indenfor disse Organisationer er de ugifte enten saa meget i Majoritet, eller de sidder i alt Fald inde med en saa stor Magt, at de har kunnet paatrykke Lovforslaget en Form, der er til Gunst for dem, men til Ugunst for de gifte. Det Mindretal, jeg tilhører, mener, at Retfærdigheden vil ske meget mere Fyldest, og at man i meget højere Grad vil opfylde Lovens Bestemmelse: at komme til Hjælp

under Dyrtiden, ved at forøge Hjælpen til de gifte Familier med Børn og, for ikke at komme udover den finansielle Ramme, som er givet, saa give noget mindre til dem, som ikke har nogen at forsørge. Vi har ogsaa haft vore Tanker henvendt paa Pensionister og Invalidere, men da Lovforslaget er ganske blottet for alt Materiale, som kunde oplyse, hvilke finansielle Virkninger en Ændring paa dette Punkt kunde have, har vi ikke under denne Sags meget hurtige Behandling dristet os til at stille noget Ændringsforslag i saa Henseende.

Foruden det Ændringsforslag, vi har stillet, som jeg har omtalt, har vi tillige stillet et Ændringsforslag til § 10. § 10 er affattet paa en saadan Maade, at den udelukker en Del af dem, der modtog Dyrtidstillæg i Henhold til § 10 i den Lov, vi vedtog i Fjor, og som er gældende for indeværende Aar, fra at komme i Betragtning. Den højtærede Minister udtalte — og det har jo ogsaa Ordføreren for Flertallet i Udvalget ment —, at man behøvede ikke at forstaa og fortolke denne Lov bogstavelig. Men det er efter vor Mening en mindre heldig Maade at fortolke Love paa: ikke at skulle fortolke dem efter det, der staar i Lovene, men efter ganske det modsatte. Vi mener det heldigt, at der staar i Lovene, hvad der skal staa, saaledes at Ministeren — hvad der jo har Tilslutning fra alle Sider — ogsaa kan give Dyrtidstillæg til dem, som ved den nuværende Affattelse af § 10 er udelukkede derfra. Jeg skal hermed tilslade mig at anbefale disse Ændringsforslag.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Med Hensyn til det første af de stillede Ændringsforslag vil jeg erindre om, hvad der ogsaa har været fremme under Udvalgets Forhandlinger, at det gennemgaaende har været Organisationernes eget Ønske, at der ikke skulde være en saa stor Forskel mellem Dyrtidstillægene til gifte og ugifte, som Mindretallet mener rigtigt. Husker jeg ikke fejl, har der tidligere fra Organisationernes Side været ført Forhandling derom med Ministeriet, og disse Forhandlinger har ført til, at Forskellen mellem Tilskuddene til gifte og ugifte er blevet mindre, end der oprindeligt var foreslaaet; dette er altsaa sket for at imødekomme Organisationernes eget Ønske, og hvor jeg har haft med organiserede Arbejdere at gøre, har jeg mødt den samme Betragtning: at man ønskede ikke den store Forskel. Nu er det jo